

[Svend Haugaard.]

være interesseret i, hvor det drejer sig om kvægstalde, svinestalde osv., det skal han nok finde ud af af sig selv. Der står, at det gælder ikke for pelsdyr, nej, men det gælder åbenbart for høns. Jeg vil da nødigt være i et hønsehus, hvor det var nødvendigt med et fald på 3 cm pr. m, for at afløbet kunne foregå, som det skulle. Det er bare et par eksempler. Jeg kunne godt bringe en 25 stykker af samme art for at vise, at det ville være et vældig godt råd, om man lod folk, der kender noget til landbrugsforhold og praktiske forhold i det hele taget og ikke bare kender det fra skrivebordet, være med til at skrive den slags regler.

Jeg skal ikke her gå i detaljer i øvrigt, men mener altså, at vi har brug for mere konkrete bestemmelser end i dette udkast. I hvert afsnit er nogle meget teoretiske betragtninger, men der er intet om overgangsordninger, der er intet om økonomisk ansvar, intet om eventuelle erstatninger, selv om man i en række tilfælde forudser, at man griber meget, meget stærkt ind over for en enkelt privat virksomhed.

Miljøstyrelsen er indtil videre et ubeskrevet blad. Jeg er meget positivt indstillet over for miljøstyrelsen, men det er dog et spørgsmål, om det vil være rigtigt, at man uden videre overlader miljøstyrelsen at være øverste ankeinstans. Jeg er enig i de betragtninger, der blev fremsat af venstres ordfører på det punkt.

Der er ikke noget i lovforslaget eller i bemærkningerne til det, som siger noget om det administrative omfang. Der er for det første ikke noget om, hvor mange penge det vil koste. Det ville nok have været praktisk. Jeg synes, jeg mellem linjerne kan læse, at ministeren for forureningsbekæmpelse vil have evne til meget hurtigt at gøre ministeriet for forureningsbekæmpelse til det mest omfattende administrative organ her i landet. Det skal ikke misforstås. Vi er parat til at tage de nødvendige udgifter til det, vi er parat til at tage hele den nødvendige administration, men vi mener, at man kritisk skal vurdere, hvordan administrationen lægges an. Jeg tror, det vil være overordentlig praktisk, om der blev lejlighed til at drøfte også dette med et folketingsudvalg.

Vi må naturligvis erkende, at der er mange ting, som vi endnu er uvidende om.

Jeg mener dog, vi ved betydelig mere, end lovforslaget her giver udtryk for. Der findes f. eks. en række internationale normer, som man udmærket kunne have anvendt og fået ind i mere bestemte lovbestemmelser og ikke blot i bemyndigelser, som det her er sket. I forbindelse med det, vi mangler, er det vigtigt, at vi lægger vægt på forskning, og det er vigtigt, at vi lægger vægt på en koordinering af denne forskning. Jeg tror, der er adskilligt at indhente på dette punkt. Jeg mener også, det er meget vigtigt, at vi lægger vægt på, at man i ingeniøruddannelsen i høj grad er opmærksom på de forebyggende muligheder og ikke blot på produktionen. Der er utvivlsomt adskilligt flere tekniske muligheder i kampen mod forureningen, som vi kan vente, hvis vi sætter tilstrækkeligt ind på at få dem frem.

Forståelsen for miljøbeskyttelse er lige så vigtig som en række af de andre ting, den forståelse, man kan skabe igennem skole, igennem presse, igennem folkeoplysning, ved opslag osv. Skovsvin blev nævnt før. Hvorfor skal man ikke have hele opdragelsen med ind i forureningsbekæmpelsen?

Endelig er der spørgsmålet om forbrug af ressourcerne, ikke mindst vand. Jeg mener, vi er nødt til alvorligt at overveje det uhyrlige vandspild, som vi ofte er vidne til, og overveje, hvordan vi skal fordele de ressourcer, vi har på dette område.

Som helhed må jeg sige, at det eneste punkt, hvor jeg virkelig har ros til ministeren, det er med hensyn til intentionerne, som jeg er helt enig i. Derimod er jeg meget klart kritisk over for de mange bemyndigelser. Jeg vil råde ministeren til — hvis ellers ministeren vil modtage rådet, det håber jeg — at man anvender ventetiden, indtil dette lovforslag skal fremsættes igen, til en meget grundig og indgående drøftelse med kommunerne og amterne, til en lige så indgående drøftelse med repræsentanter for erhvervene og til — også et godt råd til ministeren — at man drøfter det med folketings 17 mands forureningsudvalg; en lidt uformel drøftelse, men jeg tror, den kunne være nyttig. Jeg tror også, det vil være rigtigt, at man finder disse internationale normer frem og prøver, om man ikke kan placere dem i lovforslaget. Jeg tror i det hele taget, man skulle overveje, om man ikke kunne finde frem til mere præcise angivel-